

[Stein.]

tagere i Ydelser og Tab vil belaste Realkrediten paa en saadan Maade, at det uundgaaelig maa virke tilbage paa Obligationsmarkedet, der er meget ømtaaleligt. Nu har Regeringen jo ikke i Almindelighed taget overvættets Hensyn hertil, men har gennem Tale og Handling en væsentlig Andel i den Usikkerhed, som præger Obligationsmarkedet, og det til Trods for, at den ikke er eller kan være uklar over Betydningen af, at der paa dette Omraade skabes Tillid og Tryghed. Men i dette Tilfælde har der dog helt igennem været Enighed om, at der ikke paa nærværende Tidspunkt kan træffes nogen endelig Afgørelse af Spørgsmaalet om Realkreditens Medvirken, hvis en saadan Medvirken af Aarsager, som man ikke i Øjeblikket kan overse, skulde vise sig at være ønskelig. Jeg tror, det vilde være betænkeligt at inddrage Realkrediten i denne Ordning, men at gøre det paa nærværende Tidspunkt er efter min Mening i alt Fald ganske umuligt.

Et andet Spørgsmaal, man har beskæftiget sig med, er Spørgsmaalet om Genopførelsespligten. Det er jo en fundamental Regel ved Forsikring mod Brandskade, saaledes som det ogsaa har været nævnt i Dag, at Erstatningerne skal anvendes til Genoprettelse af den skete Skade, og det vilde baade principielt og beskæftigelsesmæssigt være i høj Grad ønskeligt, om man kunde forpligte Ejerne af krigshærgede Ejendomme til efter Afslutningen af en Krig at genopføre Bygningerne. Hvorvidt det lader sig gøre, skal jeg ikke for nærværende sige noget om — der bliver Lejlighed til at tale om det i et Udvalg —, men man kan ikke benægte, at der her møder mange ubestemte og ubestemmelige Faktorer; Spørgsmaalet om Erstatningernes Tilstrækkelighed, Spørgsmaalet om, hvorledes de finansielle Forhold i det hele vil stille sig efter en Krigsperiode, Spørgsmaalet om Byggeprisniveauets Højde efter Krigen o. s. v., er alt sammen Spørgsmaal, som maa tages i Betragtning, og som vanskeliggør en Løsning; det kan man ikke være blind for.

Forslaget kendetegnes, som jeg allerede har sagt, af dets Enkelthed. Uden at fortabe sig i de mange Detailspørgsmaal, der over for en Opgave som den foreliggende naturligt melder sig, men som lige saa let kan blive en Hemsko og en Hindring, har det sagkyndige Udvalg vist en lykkelig Evne til at skære igennem. Det er sjældent, at et Forslag i den høje Rigsdag møder en saa ubetinget Tilslutning, som dette For-

slag i det store og hele har mødt. Dets Gennemførelse, hvad enten det maatte ske i den Form, hvori det foreligger her, eller med enkelte Ændringer, vil betyde, at der ikke længer med Hensyn til Imødegaaelse af den Krigsrisiko, der er Tale om, vil være nogen Usikkerhed. Forslaget skaber paa dette Omraade den Tryghed, som det overhovedet paa nærværende Tidspunkt vil være muligt at skabe, og det burde for saa vidt tjene til at befæste den Tillid ogsaa til Realkrediten, der er en afgørende Forudsætning for Byggeri og Beskæftigelse.

Men ogsaa jeg kunde meget ønske at høre den højtærede Ministers Mening om de andre Spørgsmaal, som melder sig, og navnlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man inden for Regeringen beskæftiger sig med Tanken om Gennemførelse af en Krigsforsikring for Varelagre. Det er et Spørgsmaal, der i vide Kredse paakalder betydelig Interesse, og som ogsaa har en vidtrækkende Betydning, og den højtærede Minister vil sikkert ikke være ubekendt med, at Spørgsmaalet er taget op til Overvejelse inden for visse Kredse.

I øvrigt befinder jeg mig altsaa i Dag i det sjældne Tilfælde paa mit Partis og egne Vegne at kunne give den højtærede Indenrigsminister Tilslutning. Æren for det foreliggende Forslag, altsaa Æren for Udformningen, skyldes ganske vist det sagkyndige Udvalg, men at Sagen er ført frem til en hurtig Løsning, skyldes ikke desto mindre, at den højtærede Minister har været lydher over for de Krav, der er rejst, og uden Tøven har handlet derefter. Jeg skal da paa mit Partis og egne Vegne tilsige Medvirken til hurtigst mulig Fremme af det foreliggende Lovforslag.

Lannung: Anledningen og Aarsagen til dette Lovforslag er, som nævnt, det Forhold, at Krigsrisikoen for Bygninger ikke dækkes ved de almindelige frivillige Forsikringer, og at der under de Forhold, der raader i Verden omkring os i vide Kredse, har været et naturligt Ønske om at faa dette afhjulpet. Trangen til en saadan forsikringslignende Ordning er saa meget større, som dansk Retsteori — og det fra Matzen til Vinding Kruse — gaar ud paa, at der ikke blot ikke paahviler Staten Erstatningspligt for den Skade, der under Krig forvoldes paa privat Ejendom af Fjenden, men ikke engang for den Skade, der foraarsages af egne militære Myndigheder. Det sidste er endog gentagne Gange fastslaaet i Retspraksis ved Domme vedrørende Forhold fra vore sidste to Krige. Ja, man er gaaet saa vidt, at Er-